

Educatia Montessori vs Educatia traditionala

Comparatie intre cele doua metode

Tipul experientei de invatare si metodele invatamantului traditional	Tipul experientei de invatare si metodele invatamantului Montessori
- Educatoarea este centrul atentiei, al clasei si al activitatii. - Educatoarea este cea care impune disciplina. - Predarea se face cu intreaga clasa. - Grupele se formeaza cu copii de aceeasi varsta. - Toate cunostintele sunt date de catre educatoare. - Copilul are un orar fix al activitatilor. - In procesul de conceptualizare, copilul este dirijat de educatoare. - Copilul are un timp de lucru stabilit de educatoare. - Ritmul instruirii este fixat de grupa si de orar. - Educatoarea corecteaza greselile prin repetari, pedepse si recompense. - Consolidarea invatarii se face din exterior. - Exista foarte putine materiale pentru dezvoltarea senzoriala. - Copilul are scaunul/locul sau propriu: I se cere sa stea linistit, sa asculte si sa participe in timpul lectiilor cu toata grupa. - Implicarea parintilor este redusa si voluntara.	- Educatoarea are un rol noninterventionist in clasa. - Mediul si metoda incurajeaza autodisciplina. - Predarea este, in principal, individuala. - Grupele sunt alcatuite din copii de varste diferite (de la 3 la 6 ani). - Lucrul in grup ii incurajeaza pe copii sa invete singuri si sa se ajute reciproc. - Copilul isi alege singur activitatea. - Copilul descopera singur conceptele cu ajutorul materialelor auto-corective. - Copilul lucreaza atata timp cat doreste la proiectul pe care il alege singur. - Copilul invata in ritmul sau propriu. - Materialul il ajuta pe copil sa-si descopere greselile. - Copilul isi consolideaza invatarea prin repetitie si prin starile pozitive. - In clasa exista materiale care se adreseaza tuturor simturilor si ajuta la o invatare totala. - Copilul poate lucra acolo unde doreste, se deplaseaza prin clasa si vorbeste cu cine doreste, fara a perturba activitatea altora; poate alege sa lucreze si in grup. - Se organizeaza un program Montessori de participare a parintilor la procesul de educatie.

1. Miscarea libera stimuleaza cunoasterea: Dr. Montessori a observat ca gandurile par a fi exprimate de catre maini inainte de a fi puse in cuvinte. Prin urmare in clasa Montessori una din principale activitati este manipularea diverselor obiecte din lemn create special si asta pentru ca, la copiii mici, gandirea si miscarea par sa se ingemaneze.

2. Copiii iau decizii in mod liber: Copiii par sa prospere si sa infloreasca atunci cand au posibilitatea de a-si controla propriul mediu. Desi programul Montessori impune limite bine definite ale acestei libertati, copiii Montessori au posibilitatea de a lua mult mai multe decizii decat copiii din clasele traditionale: cu ce si cat timp sa lucreze, cu cine sa lucreze etc.

3. Interesul sta la baza educatiei: Al treilea principiu este acela ca cele mai profunde cunostinte se acumuleaza si apar incontextul in care exista un interes profund pentru un anumit subiect. Interesul poate fi de natura personala, cand un individ are un interes deosebit pentru buburuze sau caini, sau poate fi situational, un interes care se ivede in mai multi copii expusi la o anumita activitate sau eveniment. Educatorii Montessori ofera lectiile intr-o maniera care sa-i inspire pe copii, de exemplu prezentand informatie suficienta cat sa starneasca curiozitatea sau utilizand arta dramatica in prezentarile lor.

4. Recompensele extrinseci sunt evitate: Dr. Montessori a privit recompensele extrinseci cum ar fi stelutele aurite sau notele ca fiind de natura sa deranjeze si sa intrerupa concentrarea unui copil. Perioadele sustinute de intensa concentrare sunt esentiale in educatia Montessori. Recompensele in acest sistem ar trebui sa fie doar cele interne si sa provina din multumirea copilului care a reusit sa duca la bun sfarsit o activitate.

5. Se acumuleaza cunostinte cu si de la ceilalti copii: In scolile traditionale, profesorul livreaza copilului informatia si copiii rareori invata unul de la altul sau direct din materiale (exceptand textele - care de cele mai multe ori ii "spun" copilului in loc sa-l lase pe el sa descopere.) In educatia Montessori copiii pot lucra singuri daca asta este alegerea lor dar se incurajeaza colaborarea, experientele intense sociale si ajutorul reciproc.

6. Se acumuleaza cunostinte in context: In scolile traditionale, copiii invata cel mai adesea fara a intelege cum se pot aplica cunostintele lor la orice altceva exceptand testele scolare. In loc sa invete in mare masura de la profesori sau din curriculum, copiii Montessori invata facand. Si pentru ca, in loc sa stea doar sa asculte si sa scrie, acesti copii "fac" lucruri, procesul lor de invatare este mult mai profund si situat in contextul acestor actiuni de manipulare a obiectelor din jurul lor. *Experientia docet.*

7. Copilul isi exercita vointa liber intr-un cadru limitat: Cand adultii stabilesc limite clare si lasa copiii sa se desfasoare liberi intre granitele acestor limite, raspunzand cu multa sensibilitate la nevoile copilului, dar totodata mentinand si asteptari ridicate, acesti copii arata un nivel ridicat de maturitate, realizari, empatie si alte calitati. Prin aceasta abordare, Dr. Montessori instituie un stil, asa numit autoritativ, de educatie diferit de metodele autoritare clasice.

8. Ordinea din clasa determina ordine in minte: Clasele Montessori sunt extrem de bine organizate, atat fizic (in termeni de aranjament) cat si conceptual (cum sa utilizezi materialele in mod progresiv pentru a obtine un maxim de informatie si cunostinte). Aceasta organizare riguroasa ii face pe unii oameni sa devina sceptici: pare obsesiva. Cu toate acestea, studiile in psihologie sugereaza ca ordinea este esentiala pentru un copil, in procesul de invatare si dezvoltare.